

skete i Landstinget, til Dels kunne kaldes Forbedringer, og at de i hvert Fald ikke ere af den Betydning, at de kunne lægge Lovforslagets Fremme nogen Hindring i Vejen.

H. L. Møller: Det har vist sig under Forhandlingen om dette Lovforslag i Landstinget, at de Punkter deri, som kunne blive og ere blevne Genstand for Strid, ere §§ 7 og 8, som den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for Flertallet (Sveistrup) ogsaa have dvælet ved. Den første Paragraf indeholder Bestemmelse om Ansvar for det Tilfælde, at der opkræves Statsskatter og afholdes Statsudgifter uden grundlovmæssig Hjemmel, og § 8 indeholder tilsvarende Bestemmelse om Ansvar og Straf for foreløbige Love, der stride mod Grundloven. Nu har Landstingets Flertal foreslaaet en Redaktion af disse Paragraffer, der forekommer mig at være den lige Vej til dette Lovforslags Gennemførelse, nemlig, at Lovforslagets Bestemmelser paa disse to Punkter skulle være helt neutrale overfor de modstaaende politiske Opfattelser af disse forfatningsmæssige Spørgsmaal. Derfor er der fra Landstingets Flertals Side givet § 7 en saadan Form, at der kommer til at staa, at Ansvar til Straf for Opkrævelse af Statsskatter og Afholdelse af Statsudgifter indtræder, naar Opkrævelsen eller Afholdelsen har været i Strid med Grundloven, uden at man i øvrigt nærmere kommer ind paa, hvad Grundloven i saa Henseende kræver. Og § 8 er med Hensyn til Strafansvar for Udstedelsen af foreløbige Love redigeret paa samme Maade. Den henviser altsaa Spørgsmaalet om, hvad der er i Strid med Grundloven, udelukkende til Grundloven selv.

Ved denne Affattelse af de to Paragraffer er der naaet det Resultat, at Lovforslaget nu ikke længere indeholder Bestemmelser, der kunne siges at være Fortolkning af eller Tillæg til eller Suppleringer af Grundloven, saadanne Bestemmelser, som ville bevirke, at Gyldigheden af Ministeransvarlighedsloven vilde kunne drages i Tvivl, saa snart den skulde anvendes i Praxis, nemlig under en Rigsretssag. Der vil nu ikke længer være Fare for, at Rigsretten kunde skyde de paagæl-

dende Bestemmelser i Loven til Side med Henvisning til, at det er Bestemmelser, der gribe ind i den grundlovmæssige Ordning uden at være vedtaget paa den Maade, som Grundloven foreskriver for Forandringer i Forfatningen. Den Form, Folketingets Flertal har givet §§ 7 og 8, har jo den store Mangel, at den under en eventuel Rigsretssag vilde kunne gøre de to Paragraffer ganske værdiløse, fordi Rigsretten vilde dømme, som om de paagældende Bestemmelser ikke eksisterede, idet den vilde kunne sige, at Grundloven ikke kan forandres eller udfyldes eller fortolkes ved almindelig Lov, og at naar Ministeransvarlighedsloven har indladt sig paa noget saadant, kommer den i Vejen for Grundloven paa en saadan Maade, at Rigsretten ikke er forpligtet til at tage Hensyn til den. Det allerbetænkeligste ved en Ministeransvarlighedslov vilde dog være, at Rigsretten, saa snart Loven skulde staa sin Prøve i Praxis og tjene til Grundlag for en Rigsretsdom, skulde kunne skyde dens vigtigste Bestemmelser til Side under Henvisning til, at de indeholdt Ændringer, Tillempelser eller Fortolkninger af Grundloven; uden at disse Ændringer var vedtagne paa forfatningsmæssig Maade.

Den højtærede Justitsminister har allerede i sin Tale i Dag erkendt, at den Affattelse, de to Paragraffer have faaet ved Landstingsflertallets Redaktion, indeholder et væsentligt Skridt i Retning af Imødekommen ogsaa mod dette Tings Opfattelse. Jeg vilde ønske, at denne Imødekommen maatte blive paaskønnet ogsaa her i Tinget ved de fortsatte Forhandlinger om Sagen.

Krabbe: Den Fare, som den sidste ærede Taler saa her, nemlig den, at en Bestemmelse, som den tidligere af Folketinget vedtagne skulde blive tilsidesat af Rigsretten, tror jeg ikke eksisterer. Og hans Forudsætning, at Rigsretten var ubetinget suveræn i Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lov var stemmende med Grundloven eller ej, er ikke anerkendt af juridiske Autoriteter. Jeg henviser her til, at en af Landstingets mest fremragende Kapaciteter paa dette Omraade, nemlig Gehejmeetsraad Goos, har udtrykkelig sagt under Forhandlingen angaaende dette Spørgsmaal, at efter hans